

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 322/2025-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Vierou Strakovou, Námestie legionárov 5, Prešov, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Cdo/221/2022 z 29. januára 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 19. mája 2025 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd napadnutým uznesením najvyššieho súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ požaduje zrušenie napadnutého rozhodnutia, vrátenie vecí najvyššiemu súdu na ďalšie konanie a priznanie náhrady trov konania.
2. Sťažovateľ podal na Okresnom súde Prešov žalobu o určenie neplatnosti hlasovania, o ktorej rozhodol okresný súd rozsudkom sp. zn. 11C/50/2018 z 19. februára 2020 vo výroku III tak, že žalobu zamietol, a vo výroku IV tak, že žalovaným priznal voči žalobcovi náhradu trov konania.
3. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd rozsudkom sp. zn. 20Co/32/2020 z 26. augusta 2021 výrok o zamietnutí žaloby potvrdil, zrušil výrok o náhrade trov konania a v tomto rozsahu vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozhodnutie o odvolaní bolo sťažovateľovi doručené 25. októbra 2021.
4. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal sťažovateľ 3. januára 2022 (mailom) dovolanie, ktoré v listinnej podobe doplnil 12. januára 2022. Najvyšší súd dovolanie odmietol ako oneskorene podané.

II. Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ nesúhlasí s tvrdením dovolacieho súdu, podľa ktorého mal byť riadne poučený o možnosti zastúpenia advokátom. Napadnuté uznesenie považuje za formálne s cieľom vyhnúť sa riešeniu podstatnej veci – či mal dovolací súd povinnosť prideliť sťažovateľovi advokáta. Podstatou podanej sťažnosti je jeho námietka, že mu advokát nebol v dovolacom konaní ustanovený (čo sťažovateľ namieta vo vzťahu k Centru právnej pomoci, ako aj vo vzťahu k najvyššiemu súdu). Žiada, aby sa súd „... vysporiadal s tvrdením CPP (rozporuplnými, vzájomne si odporujúcimi rozhodnutiami) (podľa príloh), dokonca aj v tomto konaní pred ústavným súdom, keď mi pridelil advokáta až úplne na záver celého konania a nie podľa zákona hneď na začiatku...“.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Sťažovateľ v podstatnom namieta ani nie tak právny záver najvyššieho súdu o tom, že dovolanie bolo podané oneskorene, ako skôr skutočnosť, že nedostal od najvyššieho súdu odpoveď na žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu. Najmä však namieta, že mu advokát nebol ustanovený v priebehu konania pred okresným a krajským súdom.

7. Ústavný súd v prvom rade konštatuje, že najvyšší súd správne vyhodnotil, že podané dovolanie bolo podané oneskorene – odvolanie bolo sťažovateľovi doručené 25. októbra 2021, lehota preto uplynula 27. decembra 2021 (keďže 25. a 26. decembra 2021 bol deň pracovného pokoja). Sťažovateľ podal dovolanie mailom až 3. januára 2022 a toto doplnil v listinnej podobe 12. januára 2022.

8. Zároveň z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že sťažovateľ bol poučený o možnosti zastúpenia advokátom (vrátane možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci) – poučenie je súčasťou súdneho spisu (č. 1. 48) a bolo doručené sťažovateľovi 6. júla 2019. Ďalej považoval najvyšší súd za podstatnú skutočnosť, že aj o ustanovenie právneho zástupcu v dovolacom konaní požiadal až po uplynutí lehoty na podanie dovolania (teda iná by bola situácia, keď by požiadal o ustanovenie advokáta počas plynutia lehoty na podanie dovolania, v takom prípade by bolo možné uvažovať aj o akceptácii doplnenia dovolania podaného advokátom po uplynutí dvojmesačnej lehoty).

9. Ústavný súd v postupe najvyššieho súdu nevzhladol žiadne pochybenie a za správne považuje aj právne závery uvedené v napadnutom uznesení. S ohľadom na uvedené ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

10. V závere ústavný súd poukazuje na to, že vo vzťahu ku konaniu pred ústavným súdom nie je nevyhnutné žiadať o ustanovenie právneho zástupcu Centrum právnej pomoci (aj keď takýto postup je možný a je právne správny). Sťažovateľ môže podať sťažnosť aj sám za predpokladu, že aspoň laickým spôsobom poukáže na možné porušenie svojich práv s poukazom na konkrétne rozhodnutie, ktoré sťažnosťou napáda. V takom prípade potom ústavný súd v rámci predbežného prerokovania posúdi, či je potrebné právneho zástupcu ustanoviť (ak o to sťažovateľ v podanej

sťažnosti požiada), pričom platí, že právny zástupca nebude ustanovený, ak pôjde o zrejmé bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. mája 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu